

altså ikke må ske bag om ryggen på den ansatte. Desuden skal der aftales en compensation. Under den politiske behandling er det slået fast, at en jobklausul skal fremgå af den enkelte lønmodtagers ansættelsesbevis. Der er en konkret retssag i gang om det spørgsmål, og hvis den ender med en dom om, at en jobklausul ikke skal fremgå af ansættelsesbeviset, vil partierne i Folketinget ændre lovgivningen, så det bliver et krav, at en klausul skal fremgå af ansættelsesbeviset, og det er meget, meget positivt.

Et andet problem i det første lovudkast var, at eksisterende jobklausuler kunne fortsætte. Det kan de ikke med de ændringer, der er sket undervejs i forhandlingerne mellem ministeren og partierne. Det betyder, at de nuværende hemmelige jobklausuler falder bort om et år, og det er også meget positivt. Som det ser ud nu, vil SF derfor stemme for ved tredjebehandlingen.

Men lovforslaget kunne være endnu bedre, og det gælder på to områder.

For det første risikerer en lønmodtager at blive presset til at skrive under på en jobklausul. Det er jo arbejdsgiveren, som har blokken med fyresedlerne, så arbejdsgiveren vil bare kunne sige til medarbejderen: Du bliver fyret, hvis du ikke siger ja til den her jobklausul. Sådan en afpresningspolitik er selvfølgelig urimelig.

Derfor går det ene ændringsforslag ud på, at en fyring i så fald er usaglig. Det vil sige, at man har krav på en godtgørelse, hvis man bliver fyret, fordi man ikke vil sige ja til en jobklausul. Jeg mener, det er det mindste, man kan gøre for at forsøge at give medarbejderne et rygstød over for pres fra arbejdsgiverne, og forhåbentlig kan det betyde, at nogle arbejdsgivere opgiver forsøget på forhånd.

For det andet er der så spørgsmålet om, hvad man gør over for to arbejdsgivere, der indgår en hemmelig aftale om ikke at ansætte hinandens medarbejdere, uden at de pågældende ansatte ved noget om det. Sagen er jo, at det desværre i det virkelige liv stadig væk kan ske, selv med det her lovforslag, og den enkelte medarbejder vil måske aldrig opdage det. Vedkommende vil jo bare søge et job i et andet firma, hos en anden arbejdsgiver og vil få et nej. Der kan jo være mange grunde til, at man ikke får et job, som man har søgt – det ved den pågældende ikke noget om.

Hvad sker der så, hvis det bliver afsløret, at to arbejdsgivere har indgået en hemmelig aftale om ikke at stjæle – i anførselstegn – medarbejdere fra hinanden? Efter ministerens forslag sker

der ingenting. Det vil sige, at der ingen form for straf er, selv om arbejdsgiveren har gjort noget, som har overtrådt loven – en meget underlig situation. Den regering, vi har, er jo ellers meget optaget af at straffe lovovertrædelser på andre områder, men her ser det ud til, at man som arbejdsgiver skal stryges med hårene. Det har jo ikke sin rimelighed.

Derfor – for at forebygge, at arbejdsgivere indgår de her aftaler hemmeligt – foreslår Enhedslisten og SF, at den slags aftaler både er ugyldige, og at der skal betales en bøde til statskassen og en erstatning til den eller de berørte lønmodtagere. Vi håber så, at truslen om både en bøde og en erstatning til lønmodtagerne kan få arbejdsgiverne til at droppe enhver tanke om hemmelige aftaler. Derfor håber vi på, at de to ændringsforslag bliver vedtaget.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at sige, at det her jo har været et lovforslag, der har været igennem en meget lang proces, hvor oppositionen i første omgang forsøgte at få regeringen til at lave en lovgivning imod de hemmelige jobklausuler. Det nægtede regeringen. Regeringen fremsatte så sit eget forslag, som langtfra var tilstrækkeligt, og nu er vi så endelig her i år efter flere års forhandlinger endt med et lovforslag, som jeg med glæde kan tilkendegive at Socialdemokraterne kan støtte.

Det har været forhandlinger, som jeg synes at hr. Eigil Andersen redegjorde udmærket for her før. Jeg skal også bare sige, at Socialdemokraterne sådan set har meget sympati for de ændringsforslag, der kommer fra SF, men når vi ikke stemmer for de ændringsforslag, når vi stemmer imod dem, er det, fordi vi gennem de meget lange forhandlinger er nået frem til et lovforslag, der forbedrer lønmodtagernes vilkår. Det kan jeg også forstå at SF anerkender og derfor har tænkt sig at stemme for ved tredjebehandlingen.

Når vi ikke stemmer for SF's ændringsforslag, er det jo, fordi vi har indgået en politisk aftale med regeringen, eller sagt med andre ord: Det var så langt, vi kunne få regeringen til at gå. Faren ved, at vi havde gjort ligesom SF og bare stillet vores egne ændringsforslag, havde været, at hele konstruktionen så var faldet på gulvet, og at der ikke havde været et bredt politisk flertal.